

2. cilt: Yunan kaynakları, ebced hesabına temel teşkil eden alfabetik rakamlar (erkâm-ı cümeliyye), İslâm dünyasının matematik ilminde kullandığı iki rakam türü olan Hint rakamları ile "erkâm-ı gubâriyye" (toz rakamlar) adı verilen ince rakamlar, bütün sayılarla dört işlem (a'mâl-i siyah), problem çözme, bir problemin irdelenmesi, karşıtının ve simetriğinin düşünülmesi (tarîk-i tahlîl ve teâküs); hâtime: zihinden yapılan hesaplar (hisâbü'l-hevâî); zeyil: bu ciltte adları geçen âlimlerin hayatları ve eserleri.

Her iki ciltte haklarında bilgi verilen matematikçi ve astronomlar da şunlardır: Habeş el-Hâsib, Sâbit b. Kurrâ, Ebû'l-Abbâs el-Fazl et-Tirmizî, Muhammed el-Bettânî, Ebû'l-Vefâ el-Bûzcânî, Ebû Mahmûd Han el-Hucendî, Ebû Ca'fer el-Hâzin, Kiyâküşyar el-Cîlî, Emîr Ebû Nasr b. Arrak, Ebû'r-Reyhân el-Bîrûnî, Gıyâseddin Cemşî, Kadızâde er-Rûmî, Uluğ Bey, Ali Kuşçu, Mîrim Çelebi, Takıyyüddin Râsîd, İbnü't-Türk el-Cîlî, Muhammed b. Mûsâ el-Hârizmî, Ebû Kâmil Şücâ, Ya'kûb el-Kindî, Ebû Berze el-Cîlî, Ebû Hanîfe ed-Dîneverî, Sinan b. Feth, Ali el-Mevsîlî, Ebû Kâsım el-Ântâkî, Ebû Nasr el-Kelvâzî, Ebû'l-Hasan en-Nesevî, Hasib-i Kerhî, İbnü's-Semh, İbn Azrâ, İbnü'l-Bennâ, İmâdüddin Bağdâdî, Şerefeddin et-Tîbî, Yahyâ el-Kâşî, İbnü'l-Haim, Hacı Atmaca, İbn Hamza, Bahâeddin Âmilî, Abdürrahim Mar'aşî, İsmâil Gelenbevi.

Âsâr-ı Bâkiye, İstanbul kütüphanelerindeki İslâm riyâziye ve hey'et âlimlerinin kitaplarını, haklarında yazılmış eserleri ve bu konuda yapılan çalışmalarını sistematik biçimde inceleyen ilk derli toplu ve ciddi eserdir. Bu kitap, İslâm ilminin kendinden öncekilerden neler aldığı ve Batı'ya neler aktardığı hususunda yapılan önemli bir değerlendirme denemesidir ve verdiği bazı bilgiler bugün eskimiş olmakla birlikte önemli bir müraعات kitabı olma vasfını da hâlâ korumaktadır.

Sâlih Zeki, meşhur matematikçilerin hayatlarını ve eserlerini anlatan *Kâmûs-ı Riyâziyyât* adlı dört ciltlik başka bir kitap daha yazmıştır. Fakat bu kitabın durumu da *Âsâr-ı Bâkiye*'ninki gibidir ve yalnız ilk iki cildi yayımlanan (I, İstanbul 1315; II, İstanbul 1340) eserin diğer ciltlerine ait müsveddeler müellifin el yazısıyla on cilt halinde 4000 sayfa tutmak-

ta ve İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi'nde (TY, nr. 910-919) kayıtlı bulunmaktadır.

Her iki eserin yayımlanması halinde, Türk-İslâm bilim tarihinde büyük bir boşluğun dolacağına şüphe yoktur.

BİBLİYOGRAFYA :

Sâlih Zeki, *Âsâr-ı Bâkiye*, I-II/1, İstanbul 1329; a.mlf., *Kâmûs-ı Riyâziyyât*, I-II, İstanbul 1315, 1342; *Musavver Dâiretü'l-mâarif*, I, 991-993; Özege, *Katalog*, I, 72; II, 805.

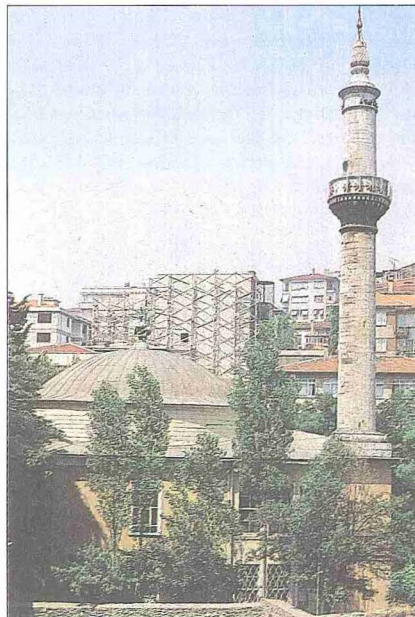
CENGİZ AYDIN

ÂSÂRİYE CAMİİ

İstanbul Beşiktaş'ta bulunan
geç Osmanlı dönemine ait
bir cami.

Âsâriye caddesi üzerindeki kendi adıyla anılan çıkmaz sokakta yer almaktadır. Yapı mimari ve süsleme özellikleriyle II. Mahmud dönemine (1808-1839) tarihlenmekte ve doğusundaki bahçede bulunan üç satırlık mermer kitâbe parçası üzerindeki II. Mahmud'un tuğrası da bu kitâbenin camiye ait olduğunu göstermektedir. *Hadîkatü'l-cevâmi'*, her ne kadar caminin, yıkılan Kılıç Ali Paşa İskelesi Camii'nin yeri değiştirilerek XVIII. yüzyılda Sadrazam Nevşehirli Damad İbrâhim Paşa tarafından yaptırıl-

Âsâriye Camii - Beşiktaş / İstanbul

diğini kaydetmekte ise de bina, daire planlı kâgir ibadet mekânı, kare kesitli yüksek bir kaidenin üzerine inşa edilen kesme taş minaresi, ahşap son cemaat yeri ve hünkâr dairesi ile II. Mahmud dönemi eseri olduğunu açıkça göstermektedir. Tahsin Öz de caminin bugünkü durumunu II. Mahmud zamanında 1255 (1839) yılında aldığını belirtmektedir.

Yapının önünde yer alan ahşap son cemaat yerinin solunda, kare kesitli yüksek kaideli kesme taş minare yükselir. Barok taş külâhlı minarenin şerefesini koruluğu sekiz köşeli iri yıldızlarla süslenmiştir ve külâh eteğini güllerle bezeli bir yaprak çelengi (girland) dolandır. Girişin üstü mahfile ve hünkâr mahfiline geçişi sağlar; ayrıca altta ve üstte küçük odalar yer alır. Caminin kâgir ibadet mekânını daire planlı, altlı üstlü geniş pencerelemlerle ışık alan aydınlık, ferah bir hacim olarak inşa edilmiştir. Yan yana sıralanan sekiz çift duvar pâyesi ile değişik bir mimari ifade taşıyan mekânın duvarlarındaki bu bölünme kubbede de devam etmektedir. Kubbe yüzeyi ortadaki dairenin çevresinden sekiz bölüme ayrılmış ve orta daire ile bölümler, ahşaptan yapılan ve yüzeye tesbit edilen yapraklı çelenk ve kurdelelerle Türk ampir üslûbuna göre süslenmiştir. Yanlardan duvar pâyeleri ve üstten de plan kuruluşuna bağlı olarak hafifçe içbükey yüksek bir atkı ile şekillendirilen mihrap, duvar içine yerleşen yuvarlak girintili ve kemerli kuruluşu, kordonlu perde ve zincire asılı kandil dekoru ile yapı ekleni üzerinde yer almıştır. Mihrap çıkması, daire planı dışardan dikdörtgen kesitli bir dayanak olarak destekler. Minber ahşap süslemeleri ve külâh alemi ile tipik bir II. Mahmud dönemi eseridir. Duvar pâyelerinin arasına daire şeklinde, ahşap kesme-kabartma yazılı Allah, Muhammed, Ebû Bekir, Ömer, Osman, Ali, Hasan, Hüseyin levhaları asılmıştır.

Batıda Âsâriye caddesine açılan hünkâr dairesi, sütunlu girişi ve üzerinde yer alan çıkması ile yapıyı değerlendirmektedir. Cephe yanlarda, alt ve üstte ikiye, çıkmada üç pencere ile belirli bir mimari ifade taşımaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Ayvansarayî, *Hadîkatü'l-cevâmi'*, s. 104; Tahsin Öz, *İstanbul Camileri*, İstanbul 1965, II, 41; R. E. Koçu — M. Esen, "Âsâriye Camii", *İst.A.*, II, 1095-1097.

TANJU CANTAY